בסוד שיח

ובשלמון ממשיכים לבנות ולאכלס

ראשי ישיבות ומנהלי תיכוניות בישע מדאר גים בימים אלה. הורים שתכננו לשלוח את בניהם לאחד מהמוסדות הנ"ל ונתקדו בעקבות היחי והידוי האכזבים והנשיכה. ואחר הכשלון הצורב את הישובים כולם. אי־אפשר לבנא בשעונת לשום הורה, ובכל זאת אסור לוותר על המאמץ לשכנע כי אין הבדל בין תכהן, דרך משל, לבין כל מקום אחר. אפשר שחזרנו את הפיגוע המזע זע בשנתו אחר־האת הניסיונות לצדיע מזות והדים בשכונת מאה־שערים, אין אדם שיכול להבטיח כי מקומו הוא שלום ושלווה. אפשר נסיונות הפר גוע ממוך לישיבות "שיר" בירושלים, ביקשו הר רים המתנגדים בחל. מבניהם לשוב ובניהם וראש וקישרה הדגיע את כולם כי אין להתפס להרתעה וראנה ודעה נוקבלה.

ב"שבי הבדך" לדוגמא, הצהיר המינהל נוהג באפריות רבה בכל הקשור לבטחון התלמידים ובבני המשפחים "שניקנו לעשוף בהם את הדר צאים מתחום הישיבה, נקטים כל הצעדים הד דושים למניר כל נזק אפשרי. החלטת מטרות התורה בישע מידושה בפתן הבגלים, ואת הלר קטים הזה אסור לתת להם.

ומי שרצה להתעודכ שיטע לשלמון. ישוב בן 140 משפחות ובגילאים 21־60 שנתר לפני 12 שנים בתוך בגיעים. וחישב מאוכלס בכל גוד ני האוכלוסיה הדתיה־לאומית. מצו תחילת האר רועים האלימים בישע, נקלטו בשלמון 3 משפח חות נוספות. אחת מהן, וזו שעלה מצרפת. בישוב מפחיבים לבנות עוד שכונה. ומתכוננים לאכלי סה לקראת הקיץ. 10 משפחות כבר קנו בתים בשכונה הצפונה ("שוקי" קרו, מכיר הישוב, מרבי בפחון על הכחלה מספר המשפחים בתוך זמן קצר. בדרך לשלמון היו מספר פיגועי יד, רי דיי אבנים והו מעשה רבר יום ביומו.

מעל לשלמון האזור כולו הישוב ורשו, מאות ובו 17 משפחות כן ירכו. כל נוף רן פרוש תורתיו, והמשפחות החיות בקהילים והשופים לפגעי הטרור משרדות עוז ועוצמה. בריכת ה עליהם.

איך הגיעו לשלמון מכות אנשים מקסימים בשהם ערב רב סתו הוא רב הטעם. במשך שלושת העשורים האחרונים שוערים אנשי שהם בהתנדבות בשלמון א. השכירה היא באופן רציף, בלילות הראשון עד חמישי. עליידי שלושה שומ רים המצטרפים לפטרול הלילה הקבוע של כלי מה. בנוסף לשכירות, אנשי שהם תומכים בפטרת בתושבי שלמון בכך שהם מרים שמירות לשבת אנשי שלמון. לא זו אף זו: בשנת שהם אר שמת משתקים ופצות לחלוקה. לחיילים המצב בים בשלמון. ילרי שלמון זכו ביום "כיף" בשהם והשלירויות והא עד השמים. את כל הטישר והון והעזל יחני הלצר, מנכ"ל בנק "ארגים".

מי שחור הוא לא ישכח את החורבים

במוסף מסיוחר של "המשקי" עם בחירתו של אריאל שרון, פורסמה תמונה זו תוך ציון העובדה הכישה כי אריאל שרון (ראשון מטה) מוביל ביחה חיילים בהוחר ס"כ. פרשים טוס פים לא היו. חבה מורי ורבי, אברהם רוסרטר פים לא היו. חבה מורי ורבי, אברהם רוסרטר בסוך, מחזיקי כפר־סבא, היחה חמישה מהחיילים. כל החיילים בביחה הזאת היו בני כפר־סבא. בעירם שורשי תחרה ומסורת. השני בכפר אליהו פיצ'רילו הי"ד. הרביעי בנר בנ"ע, אברהם שוורץ הי"ד. השישי אברהם קדי נפרכסם הי"ד, למד בישיבת לומדה פ"ת. השי מיני שמחה פנחסי הי"ד בנר ישיבת בנ"ע כפר הרא"ה, תלמיד ישיבתאל לוי. חרץ מהר חרץ כולם נפלו בקרב לשרון. קודם לשחרם, סמוך לשואה האיומה, נשבעו שרם יהודי לא יהיה עוד הפקר.

המחשות כמעם ולא זכה לראות אוחזים - מספר אנגל.

הבל יחמה פרשית בלי משלבה וכלי שליפר קר. מחמם את הלב.

בסוד שיח אדמורים

בגאות השוד מהי?

כל איש ישראל למעך נפשו להזריבה ולשרימה שלא לעמוד על זה. והשיפוי המשפ יעור גדול שבעולמות. והעדה על איסור נידה יהדג ואל יעבור, זה לא רק ציווי שכך חייב לע שות אף במחיר חייו, אלא מלבד הציווי יש בזה גם ענין הוא שהמגן מאיסור נידה הוא כל כך גדול שבראי העיקר לו למות מאשר לעבור על זה. עד כאן דברי המשפ חיים.

ג. ולהבין דברי בשפל משל. שני אנשים נמצו ברכב מעיר לעיר האריכה השנה הראשון נמצו השני יצא שלם והגיע לעיר המצרת, ושם נכשל באיסור נידה. השני הזה ניזוק. והמסקנ הברה יותר מאשר ניזוק הפסיד זה שנתרב.

ד. ומהראוי מה לעודד רבר שיש מרעים בו והוא, שאף־על־פי שהכרת באיסור נידה הוא רק על איסור ביאה אבל התלכה של יהדג ואל יעבור מבראר בחפץ חיים בספר "נזר עולם" במאמר חתימת הספר שהוא אפילו על חיבוק אי־נישוק בלבר של נידה. אפילו על זה לבר יש החומר שצריך ליהדג ולא לעבור: עכ"ל.

וכפי שהזכיר לעיל החסבר מהפחץ חיים והשפל להחביר דבריו גם בזה. שניים שנפשי הראשון נהדג והשני נשאר שלם ובכשל אפי כך מחמת בלבר של נידה או בישוק בלבר, אף בזה ניזוק השני יותר מהראשון שנפגמה נפשו עליידי מיחה או בישוק, זה יותר מאשר עליידי מיחה.

ה. והנה רבר פשוט הבלוי שלא רק בימי ניד חה האשה נידה אלא גם אחר כך, כל זמן שלא טבלה במקוה מראי אחרי סיום ניזוקה בזמן הראי כפי ההלכה לשהדה מניזוקה ויש בה כל הסרנות הב"ל.

והאדם המשכיל יקן את כל הרברים הב"ל על ליבו לדעת להטיר עצמו מרבי מחת וללכת בדרכי החיים. מה שכתב החפץ חיים בדבר פשוט שאיסור נידה גם והא ביהדג ואל יעבור בשאר עריות, עיין בספר תורת, וחיפוד שרק אי השיה ב' מעמוד י' עד עמוד יב' שהאריך בראיות לזה והביא כן מרברה מאר מפקים קרמונים חר דונים). וכל איש נכשל מאיזה מהרברים הב"ל יזהיר לשוב בתשובה על מעשיו וישלח לו'.

זה שמשפט, אם נכשל האדם בקבאות ח"ע לבר לה ולא עשה תשובה - והרבה פעמים המיקים הב"ל שבאמתם באה עליהיד, לוקחים מהאשר הדומני הפליהיד זה נותר לאחים מהאשר מאר מכל נגרם עליהיד זה רחמנן ליצלן.

ב. א ובוחות שעכשיו אנו בימי השובבי"ם שכחר שמקובלנו מרבותינו צריך מה שצריך הת" שובה בהם, הם שני עניינים הם הענין הב"ל האיסור נידה. מהראוי למעוב כאן איזה רברים בענין איסור נידה, וצריך לרעת שאיסור נידה הוא בין בבשראה ובין בשאראה וכל הבוחות, ני רות.

וכתב החפץ חיים בכאמרו בענין איסור נידה "ירע לכל איש אשר עין נידה אינו רק לאו כמו אכילת חזיר וכרומה, אלא הוא עון כרת והוא על האיש והאישה יחר שלא ישלימו שנותיהן חם חד לילה ואפילו אם נכויותיהם יתרבו שיחלו להם להמשיך ימיהם אבל בשפם בכוונת מצוה חזירם, שהוא אבדן נפש להנפש. ועל זה נאמרו הכרת תכרת הנפש ההיא מלפני. והיינו ביחן שהקב"ה מלא כל העולם, שהב אין מקום להנפש הזה שם לא שעשה תשובה ומה נוראו העונש הזה. רק הוא אלף פעמים אף מעונש מוות שהוא רק פיחת חיי המן וזה פיחת חיי־עולם. וכל זה והא אחר שיק בלו שבעם הביהמ הנורא, שיוחרים קרם לשאול ובידונים שם בישורים מרים על כל פעם ופעם שעברו. עד כאן רברין, ועד השריך שם על הכר כנה קיש באיסור זה לילרים של הבשלים ועיין שם עוד רברים חמרים.

ב. עוד כתב החפץ חיים שם, שעוד על האב שים לרעת רבר חירוע לכל בדעתה, כי איסור נידה הוא בכלל איסורי עריות, שהוא מרברים שהאסור עליהם יהדג ואל יעבור, והיינו שהאיסור כל כך חמור של שהוא ביהדג ואל יעבור. ומהייב